

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 2T/157/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415010433
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Toma
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6415010433.2

Rozhodnutie

Okresný súd Žiar nad Hronom samosudcom JUDr. Miroslavom Tomom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.4.2016 takto,

r o z h o d n u t i e :

Obžalovaný P. A.,

nar. XX.X.XXXX v A., trvale bytom I., R.. M.. F.. Š. Č.. XXXX/XX, prechodne bytom A., R.. Č. Č.. XXX/XX, okres Ž. Z. O., robotník firmy Ability s.r.o. Žiar nad Hronom,

je v i n n ý, ž e

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasledujúcich Zákona o rodine číslo 36/2005 Z. z., v znení neskorších predpisov, vyplýva povinnosť vyživovať svoju dcéru mal. V. A., nar. X.X.XXXX, pričom táto povinnosť mu bola deklarovaná aj rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 10P 73/09 zo dňa 10.3.2010, právoplatným dňa 10.3.2010, ktorým bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou vo výške 50 eur mesačne, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky F. U., Z.. XX.X.XXXX, bytom Č. XXX/XX, A., okres Ž. Z. O., avšak obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť v mieste trvalého bydliska a na miestach kde sa zdržiaval riadne a včas neplnil, čím mu za obdobie od novembra 2014 až do súčasnej doby 11.4.2016, vznikol dlh na výživnom vo výške 900 eur a uvedené konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 3T 31/13 zo dňa 4.3.2013, právoplatným dňa 16.3.2013, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal tento čin, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacov za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z.

Za to sa o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. l), n), § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, k trestu odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Žiari nad Hronom podal dňa 27.7.2015 obžalobu na obvineného P. A. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného P. A., výsluchom poškodenej F. U., prečítaním podľa § 269 listinných dôkazov.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázaný skutkový stav tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku

Obžalovaný P. A. v prípravnom konaní v zápisnici o výsluchu obvineného dňa 24.6.2015 uviedol, že je si vedomí svojej vyživovacej povinnosti voči dcére, ktorú má s poškodenou, pričom má platiť sumu 50 eur mesačne, vždy do 20-teho dňa v mesiaci. Neplatenie odôvodnil tým, že je živnostník, aj keď má prácu, tak niekedy s platením za ním vykonanú prácu meškajú. Sám čaká na finančné prostriedky, z ktorých by chcel uhradiť celú dlžnú čiastku, v tom čase 450 eur. Potvrdil, že s dcérou sa občas stretáva, táto buď chodíva ku nemu, alebo sa stretnú v meste. Keď má nejaké peniaze, tak dcére občas niečo kúpi. Potvrdil, že poškodenej peniaze chýbajú, sám je závislý od toho, ako ho platia. Na otázky uviedol, že je živnostníkom a vykonáva murárske a výkopové práce. Dlž na výživnom chce vyrovnať. Sám nevlastní hmotný alebo nehmotný majetok, ktorým by vedel uhradiť výživné. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný využil svoje zákonné právo podľa § 34 ods. 1 Tr. poriadku a nevypovedal.

Poškodená F. U. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný do súčasnej doby dlhuje na výživnom sumu 900 eur. Obžalovaný v žalovanom období vôbec neplní vyživovaciu povinnosť. Na výživu dcéry ničím iným neprispieva. Nepriniesol žiadne nákupy, o dcéru sa sem tam zaujíma. Obžalovaný sa s dcérou buď stretne v meste, alebo dcéra ide ku nemu na návštevu. Potvrdila, že sama sa pýtala obžalovaného prečo neplní vyživovaciu povinnosť, tento jej uviedol, že pracuje, výživné vyrovná, ale nevyrovnal nič. Na otázky súdu uviedla, že manžel pracuje na dohodu o vykonaní práce. Sama má mesačný príjem buď 316 eur, alebo 323 eur. Mení sa to podľa toho, ako manžel zarobí. Sama ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá. Dcéra navštevuje 7 ročník súkromného 8 ročného gymnázia v Kremnici. Potvrdila, že sama dokáže zabezpečiť základné potreby dcéry. Potvrdila, že sama nevie o tom, že by obžalovaný niečím dcére na výživu prispel. Keď ide dcéra ku nemu, neprinesie domov nijakú drobnosť.

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 10P 73/09 zo dňa 10.2.2010, bol zmenený rozsudok Okresného súdu v Žiari nad Hronom č. k. 8P 454/06-44 zo dňa 13.3.2007 tak, že bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca obžalovaného k mal. V. A., nar. X.X.XXXX na sumu 50 eur, počnúc dňom 1.9.2009, ktoré takto zvýšené výživné je obžalovaný povinný uhrádzať vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky poškodenej. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 10.3.2010.

Trestným rozkazom Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 3T 31/13 zo dňa 4.3.2013 bol obvinený P. A. odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona s prihliadnutím na § 353 ods. 2 Tr. poriadku k trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona sa obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona sa obvinenému určila skúšobná doba probačného dohľadu v trvaní 18 mesiacov. Ďalej podľa § 51 ods. 4 písm. b) Tr. zákona sa obvinenému uložila povinnosť spočívajúca v zaplatení zameškaného výživného počas skúšobnej doby podľa svojich možností a schopností. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 16.3.2013.

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T 130/2014 zo dňa 8.9.2014, bol obžalovaný P. A. podľa § 285 písm. f) Tr. poriadku oslobodený spod obžaloby Okresného prokurátora v Žiari nad Hronom z 28.5.2014 sp. zn. 2Pv 167/14/6613 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona, pričom v žalovanom období od 17.3.2013 do dňa hlavného pojednávania 8.9.2014 zanikla trestná činnosť. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 8.9.2014.

Z oznámenia Sociálnej poisťovne pobočka Zvolen vyplýva, že obžalovaný nie je evidovaný v registri poistencov sociálnej poisťovne, posledná registrácia bola v roku 2007. Obžalovaný od roku 2013 nepoberal žiadnu dávku vyplácanú sociálnou poisťovňou. Vo výpise zo živnostenského registra súd zistil, že obžalovaný vykonáva maliarske a natieračské práce, zemné búracie práce a kopárske práce, pomocné práce v stavebníctve, montáž sadrokartónu a kúpu tovaru na účel jeho predaja konečnému spotrebiteľovi v rozsahu voľných živostí.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny oddelenie služieb pre občana Zvolen vyplýva, že obžalovaný nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi vyplácaných ich úradom.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona číslo 36/2005 Z. z. o rodine, v platnom znení, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona číslo 36/2005 Z. z. o rodine, v platnom znení, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona číslo 36/2005 Z. z. o rodine, v platnom znení každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona číslo 36/2005 Z. z. o rodine, v platnom znení, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Pri vyhodnotení dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku súd uzavrel, že vina obžalovaného bola jednoznačne a bez pochyby preukázaná doznáním sa obžalovaného, výpoveďou poškodenej, listinnými dôkazmi. Obžalovaný napriek tomu, že podnikal, ako živnostník v žalovanom období do dňa hlavného pojednávania na výživu svojej dcéry ničím neprispel. Sám si musel byť vedomí, že svojim konaním sa dopúšťa žalovaného prečinu naviac, keď už bol odsúdený za rovnorodú trestnú činnosť. Súd konanie obžalovaného, ktorým najmenej 3 mesiaca v období 2 rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal taký čin, hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený, právne kvalifikoval, ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona. V zmysle § 122 ods. 13 Tr. zákona súd upravil skutkovú vetu do dňa hlavného pojednávania. Obžalovaný P. A. je vyučený murár, ukončil stredné odborné učilište. Mesto Zvolen v správe o povesti bližšie informácie o obžalovanom poskytnúť nevedelo. Z výpisu z evidencie priestupkov mestskej polície Zvolen vyplýva, že v rokoch 2007 až 2009 3x porušil § 48 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkov v platnom znení, porušením všeobecne záväzného nariadenia mesta Zvolen č. 34 tým, že požíval alkohol na verejnom priestranstve. Obvodným úradom odborom všeobecne vnútornej správy Zvolen bol priestupkovo postihovaný v roku 2010 pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkov v znení neskorších predpisov, pričom mu bola uložená pokuta vo výške 20 eur. Doposiaľ bol 3 krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 3T 31/13 zo dňa 4.3.2013 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, k trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a bola mu uložená povinnosť spočívajúca v zaplatení zameškaného výživného počas skúšobnej doby, podľa svojich možností a schopností. Skúšobná doba uplynula 16.9.2014. Pri úvahe o druhu a výmere trestu súd prihliadol k ustanoveniam § 34 ods. 1, 2, 3, 4, 6 Tr. zákona pričom, ako poľahčujúce okolnosti § 36 písm. l), n) Tr. zákona, ustálil, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, prirážajúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zákona nezistil, preto podľa § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona prevažuje pomer poľahčujúcich okolností čím sa znižuje horná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o 1/3. Pri prečine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona možno uložiť páchatelovi trest odňatia slobody na 1 rok až 5 rokov. Pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona možno uložiť páchatelovi trest odňatia slobody na 1 rok až 3 roky 8 mesiacov (44 mesiacov). Podľa názoru súdu je obžalovanému nevyhnutné a potrebné v zmysle § 46 Tr. zákona uložiť trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby mierne nad jeho dolnou hranicou v trvaní 20 mesiacov,

výkon ktorého mu súd podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zákona podmiennečne odložil na dlhšiu skúšobnú dobu v strede zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 4 rokov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajšom súde.